

4.1.

P.I.

ПОЛІТОБЗЕДЬ
БЮЛЕТЕНЬ ЛІГІ УКРАЇНСЬКИХ
ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНИВ

МЮНХЕН, 15. III. 1946.

З М І С Т

Від Редакції "Політв'язня"

Хто Ми ..... ред.Пасічняк Василь.

Центральна Міжнародна Унія Політичних В'язнів .... Др.М.М.

Резолюції Загальних Зборів ЦМУПВ

Кадетник чи політв'язень ..... Др.М.Марунчак

Заклик Інформаційного Відділу ЛУПВ

Українським Політв'язням і Українському Громадянству до відома.

Зв'язково-Організаційна Референтура комінікує.

З діяльності Референтури Опіки й Здоров'я.

З життя Філії ЛУПВ ..... мак

Україновий Народний Університет ЛУПВ..... Навчальна Частина УНУ

Остерога

Різне.

В сам час, коли народні пута
Найдужче тиснуть, і закута
Народня мисль . . . . .
В той час якраз Ви не теряйте
Надії, й твердо тее знайте,
Що в груз розсиплеться тирма,
Неправді й злу не потурайте,
В зневірі рук не покладайте -

Іван Франко.

Завдання, що ставлять перед Лігою Українських Політичних Вязнів все нові хвилини еміграційного життя заставили Управу ЛУПВ покликати до життя одей скромний інформаційний бюлетин "Політвязень". Вже давніше відчувалося брак серед наших рядів органу, організаційного нерву, що своїм словом усуцільвав би нас все тісніше в одну громаду, стояв на сторожі її обов'язків та прав і ніс ви Союз прапор українського політвязня.

Завдання ці мали виконувати два інші органи, що їх Управа ЛУПВ від кількох місяців старалася випустити в світ. Це "Літопис Українського Політвязня" та "Українська Трибуна". Однак тяжкі технічні труднощі - брак українських друкарень - не дозволили на це. Та організаційне життя не знає цього, воно має свої вимоги і їм треба іти на зустріч. Тому треба було покликати орган, що став би організаційним хребтом нашого життя в ЛУПВ.

Цим питанням дня має частинно покищо відповісти наш інформатор "Політвязень". Його завдання скромні: Він хоче стати в першій мірі організаційним лучником та речником Управи ЛУПВ та її референтур зі широким членським загалом. Давати розв'язку пекучих і засадничих питань нашого будня у формі комунікатів, хоче інформувати про життя наших організаційних клітин - Філій ЛУПВ - . Стати хвилимовим приближцем потреб широкого загалу політвязнів а вкінці інформувати про організаційне життя по-сестрних організацій серед інших народів.

Безперечно, що ці наші завдання скромні, але надзвичайно і важкі. Обсяг нашого бюлетину не все дозволить нам на це. Та ми будемо задовільні, якщо частинно відповімо вимогам нашого організаційного будня. Віримо, що широкі ряди нашого членства радо привітають це наше організоване слово. Й ця віра дає нам вдовілля, випускаючи це скромне перше число нашого місячника. -

Редакція " Політвязня "

ХТО МИ.

На протязі історії української нації були світла і тіні. Були оди - ниці і групи - носії ідей України - з погляду росту і могутности народу, додасні і відемні.

У розвитку кожного народу зустрічаються завжди два типи людини і
самолюбний і друголюбний | егоїстичний і альтруїстичний |.

Перший, самолюбний тип, всі справи життя від міжособистого починаючи,
а на державному кінчаючи нагине і переводить під кутом власної користі.
Другий тип, друголюбний, у противенстві до першого, всі свої потягнення
й ідейтовариського, як і суспільно-державного порядку, здійснює так,
щоб його життя було корисним для найближчого оточення і цілого його народу.

Українські політичні в'язні це люди типу другого. Вони учні, виховані
на світлодах української історії, взяли собі за приклад Святославів За-
войовників, Полуботків, Тараса Шевченка, Лесю Українку, Івана Франка,
Миколу Міхновського, полк. Євгена Коновальця.

Тому й природньо, що правдиві політв'язні жодному окупантові України
не були і ніколи не будуть до вподоби, та що вони з жодним окупантом
України ніколи не йшли і не будуть йти на ніякі угоди і компроміси. По-
літичні в'язні ставили завжди справи під гаслом: "Влада в Україні ук-
раїнському народові, він одинокий має моральне право бути володарем і
сувереном на власній землі."

По цій причині, революційні елементи України відразу станули на протів
з німецьким окупантом, що ніс нашому народові моральну і фізичну загрозу.
У висліді отвертої боротьби проти німців, початої зараже державним ак-
том з 30 червня 1941 р. численні українські революціонери, самостійники -
державники попали в націонал-соціалістичні тюрми і в концентраційні та-
бори.

Німці здавали собі докладно справу з того, що з гідними наслідниками
Коновальця ніколи не зможе бути співпраці. Тому постановка ясна: всіх їх
вигнати, бо вони на перешкоді загарбницьких плянів Німеччини супроти У-
країни. Арештування і ловля тих людей зорганізована була пляново і пос-
тійно. В брудних, зимних і голодних келіях, в таборах - млинах смерті -
розпочалася нова сторінка літопису українського політичного в'язня. Він
терпів муки більші чим душі у дантейському пеклі. Багато з них померло
а проріджені ряди з волі Всевишнього вийшли на волю. Жорстока дійсність
всесвітній хаос, упадок моралі у українців тут на чужині знову кличе ук-
раїнського політичного в'язня стати на сторожі шляхів українського життя
на чужині.

Ми ті, що мріємо про нашу Кубань, Крим, Полтавщину, Херсонщину, Волинь, По-
ділля, Холмщину, Буковину, Бесарабію, Закарпаття і Лемківщину. Ми любимо наш
край де "тихі води ясні зорі", де кровь наших найрідніших просякнена ко-
жна грудочка святої землі... Ми ті, що є виявом настроїв щирих сердець ук-
раїнського селянства, фізичного та умового робітництва, всіх тих, що від-
дали Україні в жертві своїх синів, доньок, мужів, братів та рідних. Ми во-
роги фарисейства, шкурників, політично-партійних махінацій і обдурювання
людей.

Ми ті люди, котрі бажають, щоби українським життям кермували люди ста-
лого характеру, чистих рук, незасміченого розуму, та несплямленого украї-
нського серця. Ми ті, що не годяться складати долю України в руки чужих,
а бажаємо, що б її держала кріпко рука української нації. Ми ті, котрих
серце бє тактом Самостійної України. Ми ті, що не мріємо про долю видум-
ками.

Ми за об'єднанням всіх українців на чужині у спільній праці, опертій
на вирішних діях, що проходять сейчас в край. Ми стоїмо у повній віддан-
ості в обороні слави і чести української нації серед чужинців, та всі на-
лепи з боку ворогів відбиваємо правдивими аргументами. Ми не винні за долю
тих, що сидять за дротами. Наші почування по їх стороні. Ми будемо праць-
вати лише так, як вимагає справедливість і інтерес Суверенної України.

Ми зараз боремося за це, що б в нашому житті тут на чужині допустити
до слова та впливу кожного чесного українця у вирішуванні всіх питань
нашого суспільного життя.

Ми вперто і послідовно будемо боротися проти всякого порушення су-
спільної справедливости.

Ми проти витрачування енергії на партійні міжособисті.

Вся наша сила хай вливається в загально-українську струю, що підсиляє
змаг край.

Це ми - українські політичні в'язні. -

Ред. Пасічник Василь.

Central International Union of Political Prisoners
(CIUPP)

Центральна Міжнародна Унія Політичних В'язнів

Вже в часі побуту в концентраційних таборах та тюрмах падали в розмовах друзів політв'язнів різних національностей думки оснувати будучий міжнародний Союз, що об'єднував би всіх політв'язнів, що в своїй політичній платформі стояли на засадах західної демократії та були речниками проти всякої тоталітарної тиранії. Всіх нас об'єднувала думка, що всяке насильство оперте на найбільш мілітарній силі, не видержить сильного походу та росту свободолюбних народів Європи.

Європа потряслась була вже давно зі своєї феодалщини, та нові ідеї і прагнення людини і народу освятила жертвами французької революції та весняним походом народів. Повороту історії немає. Є тільки поступ, прогрес а не регрес. - Хто хоче звернути біг історії по невластивих її торах стрінутись мусить тільки з катастрофами. І тільки така розвязка могла стрінутись гітлерівську Німеччину та її керівників. Цього очікували ми всі з повною вірою, сидючи за дротами і ґратами. Сподіваний великий день прийшов. Сльозами радості прадалися друзі спільного страшного минулого. За нами були дроти і ґрати, але в них лицалися попелища й тлінні останки тисяч і мільонів померших друзів, спільних по ідеї та недолі. Їх мученицька смерть заприсягала нас до пієтизму до них з одної сторони а з другої наказувала ставити тверді організаційні основи під організацію бувших політичних в'язнів кожного народу а зокрема одної великої спільної міжнародної організації, щоб продовжати в душі праць тих страдальних мільйонних жертв.

Розуміємо, що тільки спільними милами можна протиставитись всяким темним силам в'язного поневолення людини людиною і спільною працею всіх народів довести політичне мислення загнаної тевої "Нової Європи" на правильний шлях - шлях цей - не клич й ідея: свобода Народом і Людиною.

Позі тінями наших померших друзів оставились в ліжничках друпи тисячі тих, що через своє фізичне виснаження не розставались з трьоповерховим табірним ліжком чи навіть брудною дівкою. Треба було тут негайно санітарно медичної допомоги. Спішення з цієї помічки поодинокі не дали властивого результату. Треба було теж дати збірну організовану поміч.

До помічі прийшлося нести рівнож великим рядом тим, що з політичних мотивів остались на чужині, не вертаючись в рідні землі перед обов'язком повороту пройдених грізних днів недавнього минулого.

Думки ці заставляли рівнож ставити організовану сітку праці в національних клітинах політв'язнів кожної національної спільноти, а спільно разом створити одну велику родину політв'язнів, що своєю політичною поставою проти насильницьких тоталітарних режимів опинились були в концтаборах та в'язницях.

Ті спільні думки, плани й ідеї звели нас, десять народів: українців, литовців, білорусинів, лотиських, естонців, сербів, хорватів, словінців, поляків та чехів в одну Центральну Міжнародну Унію Політичних В'язнів та поставили її на сторожі інтересів та правного порядку зорганізованих. -

Др. М. М.

Загальні Основні Збори Центральної Міжнародної Унії Політичних В'язнів, що відбулись дня 29. листопада 1945 р. в Мюнхені при участі політичних в'язнів, представників десятих народів, винесли між іншим односталосно слідуючі ухвали як резолюції:

1. Центральна Міжнародна Унія Політичних В'язнів об'єднує всіх політично переслідуваних, що знаходяться в американській, англійській та французькій зонах, крім німців, які одержують повну поміч від німецької адміністрації та які не виявили найменшого зрозуміння помогти політичним в'язням інших національностей, супроти котрих поводяться неприхильно, виявляючи моральшовіністичних почувань їхнього народу.

2. Центральна Міжнародна Унія закликає всіх політичних в'язнів поодиноким національних груп гуртуватися у своїх національних організаціях Політичних В'язнів, відділяючись строго від не політичних елементів. Такі національні організації політичних в'язнів предкладають листи своїх членів Центральній Міжнародній Унії на основі чого видаватиметься поодиноким членам виказки Центральної Міжнародної Унії та будеться уділяти всякої помочі.

3. Реєстрація бувших політичних в'язнів на власну руку поодинокими особами осуджується.

4. Домогатися треба негайного відшкодування для всіх політичних в'язнів.

КАДЕТНИК ЧИ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ ?

Дуже часто в нашому еміграційному суспільному житті чуємо такі звороги, як: "табором керують кадетники", "імпрезу влаштували кадетники", в "делегатії були кадетники", "відбулися збори кадетників" і т.д. Отже по вставі питання, що означає це екзотичне слово "кадетник", хто є ці кадетники в нашій спільноті, про яких ми так часто чуємо й говоримо.

Слово **кадетник** - це живцем взяте нім. слово **Кадетлер**, скорочено від **Концентраціонслагер**, в невідальній трансформації на українську мову. В німецькій мові кадетлер означає кожного того, що сидів в концентраційному наці-таборі, чи де був посаджений за політичну діяльність, чи за загально кримінальні провини. Німецьке Гестапо не робило з цього приводу жодної різниці між численними тисячами в'язнів. Воно уподібнювало всіх називаючи всіх злочинцями. Розуміється, що про привілеї, що їх мали політв'язні за демократичних порядків, не можна було навіть думати. Навпаки, вони трактували політв'язнів | в концтаборах вони носили червоні трикутники | значно гірше ніж різних рецидивістів, злодіїв, сексуальних збоченців і т.п. Концтаборова політика полягала в тому, що т.зв. "таборова автономія" була завжди в руках цих кримінальних типів. Т.зв. зеленіві "квівці були різними "альтестерами" та "капами" в таборах. Вони ж були другими по СС панамі життя й смерті всіх в'язнів, а передовсім політв'язнів.

Ця різноміроштерність нацистських концтаборів в тому абсолютна більшість політв'язнів в порівнанні з незначною кількістю звичайних криміналістів, по приході аліантських військ опинилась на волі. Всіх їх названо в Німеччині "кадетлер". Їм також поспішено зі суспільною допомогою.

На початку тяжко було провести певну чистку, визначати, хто політичний, а хто не політичний - звичайний злочинець. Всі були кадетники і всі з такої опіки користали, навіть більш: всі себе подавали за політичних. Треба було довшого часу, щоб відчистити політв'язнів від звичайних кримінальних типів. Ця чистка з бігом часу стала проходити в усіх національних спільнотах, які опинились на еміграції | напр. серби, поляки, литовці і т.д. | Розуміється, що німці мали найбільш мороки в цьому, бо найбільш злочинних елементів рекрутувалось в кадеттах в першу чергу з їхніх суспільних шарів. Всі інші національні групи мали незначний відсоток криміналістів в порівнанні до політв'язнів. Якщо говорити про українців, то тут цей відсоток був мінімальний. Безперечно, що суспільна чистка і тут мала місце.

Ці селекції переводили звичайно організації політв'язнів кожної національної групи, серед українців - Ліга Українських Політичних В'язнів в Мюнхені.

По довгій селекції на поверхні суспільного життя й суспільної опіки лишилися тільки політичні в'язні, а всі інші відійшли як не суспільні. Однак назва **Кадетлер** в українській мові кадетник, що на початку була спільною назвою для всіх політичних і неполітичних, лишилась і то тоді коли під цим поняттям розуміти треба було нікого іншого як політичного в'язня. Назва, що на початку відповідала своєму змістові, в цей час абсолютно хибна. Більше того, для політв'язнів та назва є навіть кривдою, бо цією назвою має право покористуватися кожний злочинець з кадету, що в концтаборах масово вбивав політв'язнів, а опісля, опинившись на волі, компротитував політв'язнів своїми дальшими мордуваннями, грабунками, тощо.

З другого боку ця назва - кадетник - є на пуща для політв'язня. Політичними в'язнями є ті, що за політичну діяльність опинилися були в різних карних закладах, а в кадеті не були. І коли ми сьогодні говоримо про т.зв. кадетників то в дійсності говоримо про політв'язнів, що через свої суспільні вартості і свою політичну легітимачію залишилися на першій суспільного життя. Ці т.зв. кадетники - це в цей час ніхто інший як політичні в'язні й ця назва з наведених повше причин цілком не відповідає загальному поняттю, що є назвою, яка кривдить і компромітує політичного в'язня.

Тому не кадетники, а політв'язні. Ці політв'язні в нашому еміграційному житті об'єднані в Лізі Українських Політичних В'язнів в Мюнхені та її філіях цілої аліантської зони. Вже сама назва товариства говорить про те, що йде тут про об'єднання політв'язнів а не кадетників. І ці т.зв. кадетники, що "кермують таборами", "влаштовують імпрези" - це якраз українські політв'язні.

І тому ще раз не кадетники а політв'язні. -

Др.М.Марунчак.

Повше стаття була поміщена в регенсбурському "Слові" ч:7 зі 17.II.46. - З огляду на її актуальний зміст перепечатуємо з малими змінами.

Редакція.

ЗАКЛИК ІНФОРМАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ ЛУПВ В МЮНХЕНІ.

Перед українським політичним в'язнем стоїть ще одне велике та на жаль за-недбане завдання. Свободолюбний та поступовий світ, яктеж і український не-поінформований загаль мусить довідатися про роль, становище та страждання українського політичного в'язня по тюрмах і таборах окупантів. Зброєю пера мусимо здобути це, що для нас недоступне іншими шляхами.

Політичний в'язень, та його терпіння, пониження, жах і мученицька смерть це рішучий удар пистуком об стіл міжнародних спекуляцій. Це тривожний крик обезброєної нації, яка одначе в героїчний спосіб бореться аж до перемоги. Український політичний в'язень це живий та найбільш переконливий аргумент для можних цього світа, що Українська Нація, ніколи не погодилась та не погодить ся з жодною формою окупації. Це доказ, що український нарід бореться, бореться і далі буде боротися за свої найвищі ідеали: Самостійну, Соборну Українську Державу.

Доля Українського політичного в'язня, це доля поневоленої української нації продовж соток літ. Скрипінні тюрмних шибениць, глухі сальви масових розстрілів, жах концентраційних таборів, безвиглядність довгих років за ґратами це криваве тло та акомпанімент до перманентної української національної революції. Море пролитої української крові, словзи та жах катованої завзятої нації не сміють піти на марно. Цей гігантський моральний капітал, це власність цілого народу - длятого політичний в'язень мусить його зберегти та докласти всіх зусиль до його використання. Ще цього місяця появиться перше число "Літопису Українського Політичного В'язня". Він станеться живим зеркалом мартирології та терпіння цілого українського народу за увесь час боротьби з усіма окупантами продовж його тисячелітньої історії.

Всі філії ЛУПВ мусять збирати матеріали для використання редакції. Всі чесні українці мають обовязок допомогти в цьому ділі. Потрібна співпраця не лише людей, які мають письменницький талант: для нас є потрібні і цінні матеріали незалежно від її мистецької форми чи поправного стилю. Пишіть всі, так як відчуває Ваше наболіле серце. Пишіть всі, що переживали, бачили та відчували кривду та насильство над нашим українським народом.

Всі так цінні для нашої справи матеріали пересилайте негайно на адресу Інформаційного Відділу Ліги Українських Політичних В'язнів.

Дбайте про це, щоб ніхто не посміє робити з мартирології української нації своєї спекулятивної крамнички, та не паразитував на крові та стражданнях політв'язня. Віримо, що наш заклик знайде шлях до Ваших сердець, та завдяки Вашій співпраці Редакція Літопису зможе як слід виконати своє нелегке завдання. -

СІЯННЯМ І УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ ДО ВІДОМА.

Управа Ліги ствердила, що вже від довшого часу якась ворожа рука постійно веде ворожу акцію проти Ліги УПВ, поширюючи різні "дикі вістки" про нешу діяльність. Вони зводяться до того, що хочуть втягнути Лігу в кругі майстерних сплетень в цілі підірвання авторитету Ліги та її керівників серед українського громадянства та довести наше товариство до упадку й розкладу.

Ми перестерігаємо наших Друзів, членів Ліги перед дією роботою безвідвічальних кругів, та просимо Вас завчасу інформувати нас про ті справи, які зачіпають Лігу, або її членів, щоб ми успішно могли протиставитися руйніникам. Виж самі, почувши такі "дикі вісти" і ствердивши власним розумом що вони не відповідають ментальности членів Ліги, а радше є справою нерозумних людей, приступіть до протиділення, подаючи правдиві інформації про Лігу та її Управу.

Тут бажаємо устійнити становище Управи Ліги зі становищем усіх Друзів - Членів Ліги до слідуючих справ:

1. Т.зв. української співпраці з окупантами України.
2. Репатріації.
3. Поділу українців за територіальним, або державним походженням.
4. Сіяння незгоди поміж політв'язнями німецького націонал-соціалістичного та інших не німецьких режимів.

ад 1. Нам відомо, що в Україні не було політичних або суспільних груп, котрі співпрацьовали б у користь німецького націонал-соціалістичного режиму та його імперіалістичних цілей. Натомість знаємо, що вони задалегіть пізнали скриті тенденції окупантів України та старалися в різний спосіб, який дана група вважала за доцільний, протиставитися ворогам України, з тим що найбільш радикальна й найчисленніша частина - більша частина населення України прийняла збройну форму боротьби з найдоцільнішою. Українці не тільки що не стояли в протиаліантському таборі, але протипоно вони фактично пристали до гурту об'єднаних націй, до спільної боротьби проти німецького націонал-соціалізму. Безперечно, що поодинокі випадки такої співпраці могли бути: нема правила без виїмків - і це є нормальним явищем усіх народів, але це зовсім не плямить українців як цілоти. Якщо б у нас такі одиниці були, то очевидно ми їх осуджуємо і не хочемо бачити їх на поверхні українського громадського життя, однак ми не є управнені до того, що б ми займатися, їх вишукувати, бо це - якщоб заінтересованим властям було потрібне, виконали б їхні поліцейні функціонари. Саміж стоїмо на засаді власної українсько-громадсько-прагнної внутрішньої самовистарчальности. Не сміємо йти слідами злих прикладів. Руководимося опінією нашого українського громадянства та на її підвалинах будуємо нашу роботу.

ад 2. У справі репатріації ми нікого не намовляємо, ані не відмовляємо вертатися до краю, бо це є справою свободи кожної одиниці зокрема. Однак ми рішуче протестуємо проти всяких спроб і форм примусової репатріації. Наше становище є згідне з заявами вищих чинників західно-демократичних країн, як : през. Трумена, ген. Айзенговера, був. премієр міністра Черчіля, як також з постановами атлантийської карти. Це своє становище Ліга заявила тим чинникам і там, де уважала за відповідне.

ад 3. Ми не годимося на те, щоб українців хтонебудь ділив на польських, совітських, чеських і т.п. горожан, як рівнож на галичан, східняків, буко-винців і т.п. Ми признаємо, що ані територіяльна, ані колишня примусова державна приналежність не можуть бути справедливими до того, що б це й тепер проти волі самих же українців ділили нас на різні категорії. Це є проти нашєї волі та заперечує підставові заложення демократизму. Проти волі одиниці ніхто не повинен накидати їй своє горожанство. Ми визнаємо за всіма українцями однакові права, безгляду на те чи вони походять зі східних, осередніх чи із західних областей України. Нашим бажанням є, щоб українці не улягали злим ворожим підшептам, щоб нас не ділили ані Збручем ані Сяном ані Черемошем, Прутом та Карпатами, як також різном примусовою державною приналежністю. Всі злі впливи, які нам потрапили прдовж історії накинути наші окупанти, повинні ми в себе викорінити за взаємною поміччю і виплекати одне здорове серце і одномислення української нації всієї її етнографічних землях. Одна велика й палка любов, спільна нам всім, хай братає нас, об'єднує нас і підносить наші серця до будови нашого кращого будучого.

У цій справі ми рівнож зложили відповідні декларації у відповідних властях.

Дж. 4. Цікавим Дружам, членам Ліги УПВ, чому декілька політв'язнів не-німецьких режимів в одній місцевості з намови неприхильних одиниць до Ліги дали себе втягнути до діяння проти Ліги не можемо дати вичерпуючої відповіді. Знаємо однак, що є професійні крутії, котрим залежить на тому, щоб порізніти українських політв'язнів нац.режиму з українськими політв'язнями ненімецьких режимів. О цього вживають вони різних способів і сплетень, перекручуючи факти так, як це їм потрібно, ставчи нікого в обороні тих же політв'язнів - здобувають у непоінформованих собі довіря та вплутують їх у справи, які на нашу думку є для них бодай що небезпечні під цю пору. Кістку незгоди, яку ті люди бажають між нас а них кинути, ми не приймаємо, як рівно ж вживаємо всіх Друзів не дати себе в жодному випадку втягнути у міжусобиці із українськими політв'язнями ненімецьких режимів. Нам годиться жити гідно і дружньо зі всіми чесними українцями, а з політв'язнями, котрих стрінула була подібна нашій доля за ті самі ідеали, хоч з іншої руки, ми повинні жити як добрі брати, тим паче, що й серед нас друзів є багато в Лізі таких, котрі перше були в конц.таборах і тюрмах ненімецьких режимів. Така незгода компромітувала б історію українського політв'язня, бо вона свідчила б про його політичну незрілість.

Мюнхен, 28.1.1946.

Управа Ліги Українських Політичних В'язнів.

ЗВ'ЯЗКОВО - ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА КОМУНІКУЄ:

Згідно з ухвалою Управи ЛУПВ зголошення в члени ЛУПВ кінчаються з днем 30-го квітня 1946. Тому то вживається всі Філії ЛУПВ цю ухвалу подати до загального відома та остаточно завершити реєстрацію українських політв'язнів, пересилаючи заяви в цьому реченні Управі ЛУПВ в Мюнхені. При тому пригадується, що процедура прийняття в члени відбувається у слідуєчий спосіб. Кандидат мусить в першій мірі докладно і чітко виповнити заявудрук, котру можна одержати в канцелярії кожної Філії та Централі. Виповнену заяву мусить обов'язково підписати три свідки, політв'язні, котрим відомо є, що даний кандидат сидів у концтаборі чи в язниці із за політичних мотивів. Зложення підписів свідків відбуваються в присутності Управи Філії, зглядно її відпоручника, чи уповаженого урядовця. По виповненні в цей спосіб заяви кандидат залучує три світлинні легітимаційного формату. Кандидати в члени вносять залву до теренової Філії, а не до Централі в Мюнхені. Філія знова зібрані залви пересилає до Централі ЛУПВ. Заяви, переслані Філією мусить бути на окремому докладі заопініювані Управою Філії/згідно з обіжником ч.31/46/. Опінія кандидата не може бути опінією одної чи двох осіб Управи. Вона мусить застати на засіданні Управи Філії і бути очеркнена додатньо, або відемно, але ніколи виминаючо. При відемній опінії обов'язково подати причини відемного внеску. Остаточне прийняття у члени ЛУПВ застерігає Управа ЛУПВ. Про прийняття повідомляє канцелярія Централі дотичну Філію, пересилаючи Управі Філії виказку прийятого кандидата. Після цього прийятий кандидат стає формальним членом ЛУПВ, зглядно своєї Філії. З днем повідомлення про прийняття в члени має повне активне і пасивне право згідно зі статутом. По цього часу трактується як кандидата, що не має права брати участі в сходинах та зборах, на які знова може за згодою Управи Філії бути допущений тільки як гість.

Зв'язково-організаційна референтура пригадує Управам та Ініціативним Комітетам Філій подати до загального відома урядові дні і години Управи, зглядно Комітету та точну адресу свого приміщення. Час урядування, як теж свою адресу зголосить рівнож Секретаріатові Централі ЛУПВ в Мюнхені.

Студенти-політв'язні! Централі ЛУПВ, Мюнхен робить дальші заходи в тому, щоб нашим студентам політв'язням уможливити закінчення студій ви-сшкорою за границю. Тому складайте свої подання до канцелярій Філій, або пересилайте їх просто до Централі ЛУПВ, Мюнхен, Дахауерштр.9/II. Подання рефлектантів мусить містити слідуєчі дані: 1. Ім'я і прізвище, 2. Дата і місце народження. 3. Університет, факультет і завансованість у студіях. 4. Чи має які студійні документи. 5. Якими чужими мовами володіє. 6. Де хотів би студіювати /який факультет/

Зв'язково-Організаційна Референтура переводить масову анкету слідуючого змісту:

Кога знаєте з визначні цих особистостей | політичного, громадського, наукового світу | а чужинців, що перебували з Вами в концтаборах, Ім'я і прізвище даної людини. Чи знаєте його особисто з табору. Яке становище займав він перед війною. В якому часі перебував з Вами в таборі і де. Яку функцію сповняв в таборі і яка була його поведінка. Це сподіється, що перебував він в цей час. Яке становище займає він тепер. Чи маєте з ним які зв'язки. Інші дані.

Дані про заінтересованого подав: - тут подати - ім'я і прізвище, дата й місце народження, звання | професія |, точна адреса замешкання. Виповнену форму анкету проситься пересилати на адресу Зв'язково-Організаційної Референтури ЛУПВ, Мюнхен, Дакхауерштр. 9 | II.

Ф і л і ї ЛУПВ ! Зв'язково-Організаційна Референтура очікує на списки членів й кандидатів, беручи стан з дня 10.березня 1946 | як в обіжнику з дня 26.2.1946 |

3 ДІЯЛЬНОСТІ РЕФЕРЕНТУРИ ОПІКИ Й ЗДОРОВЛЯ.

Охоплюючи всеціло життя бувших політичних в'язнів, Управа ЛУПВ, Мюнхен, Дакхауерштр. 9 | II не забула про так важливу ділянку, як опіка над здоров'ям бувших політв'язнів, допомога найблищим членам рідні погибших в таборах, санітарні умови по гуртожитках і т.п.

Коли по всіх більших містах окупованої альянтськими військами Німеччини побудували Філії ЛУПВ і можна було дістати докладний перегляд усіх друзів в'язнів, Управа ЛУПВ в Мюнхені створила Референтуру Опіки й Здоровля під керівництвом друга мгр. Юліана Волчука, що почав свою працю 28.1.1946.

За короткий відносно час мгр. Волчук д бився вже гарних вислідів. Референт розіслав при допомозі Філії Ліги до всіх бувших політичних в'язнів анкетні листки, що дадуть докладний образ стану здоровля наших друзів та спис родин погибших політв'язнів, яким можна буде в найкоротшому часі, допомогти ліками і поправити їхне матеріальне положення.

Постійні відвідини і поміч харчами хворим друзям у лікарнях Мюнхен-Швабінг і Пфелдафінг дають доказ поважного підходу до справи. На найблищий час планується створити власну санаторію для хворих в'язнів і робиться в тому напрямі відповідні старання.

За місяць лютень ц.р. Референтура Опіки й Здоровля уділила найбільше потрібним друзям допомоги грошевої на суму 1050 RM.

Це в скромному перегляді праці Референтури Опіки й Здоровля при Лізі УПВ Віримо, що при дружній допомозі і хоряді всіх бувших політв'язнів в скорому часі не буде нам ні одного хворого друга ні одної вдови ні сироти по погибших політв'язнях, які не найшлиб помічі і підд'ярки.

Тому закликається всіх потрібних помічі хворих політв'язнів та рідні по погибших складати подання на адресу Референтури Опіки й Здоровля ЛУПВ, Мюнхен, Дакхауерштр. 9 | II, пересиларучи через місцеві Філії, а коли таких немає то шпрост до Централі виповнені анкетні листки, залучені понижче. Охоплення всіх потрібних в один реєстр дасть нам можливість краще і плановіше працювати.

- Анкетний листок для потрібного помічі політв'язня.
1. Ім'я і прізвище.....	2. Дата і місце народження.....
3. Коли був арештований?.....	4. Де сидів? .....
5. Коли звільнений?	6. Стан здоровля .....
7. Як довго терпить на дану недугу	8. Якої допомоги потребує? .....
9. Перерізня точна адреса.....	10. Опінія Філії .....
- Власноручний підпис.....

- Анкетний листок для потрібних членів родини, що остались по погибшому політв'язневі.
1. Ім'я і прізвище погибшого.....	2. Дата і місце народження .....
3. Де і коли був арештований?.....	